

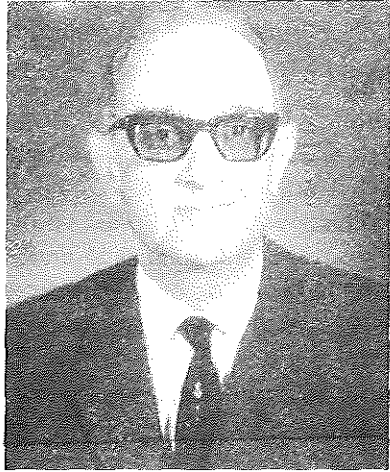
Επετειακό

Ιχσάν Αλή, μια μεγάλη μορφή της Κύπρου

του Γιαννάκη Λ. Ομήρου

Πρόεδρος του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ

Έχουν περάσει 29 χρόνια από το θάνατο του κορυφαίου μαχητή της ενότητας και της ανεξαρτησίας της Κύπρου Ιχσάν Αλή. Πέρα από κοινότητες επαναλήψεις, επίθετα και χαρακτηρισμούς που συνοδεύουν συνήθως όσους έφυγαν από τη ζωή, η περίπτωση του μεγάλου αυτού Κυπρίου ενέχει μια ιδιαιτερότητα.

Γιατί ο Ιχσάν Αλή δεν υπήρξε απλώς ένας ακούρατος εργάτης και ένας μεγάλος αγωνιστής της ειρηνικής ελληνοτουρκικής συμβίωσης στην Κύπρο. Ήταν κάτι πολύ περισσότερο. .. Ήταν ένας πολιτικός που απέφευγε τις επιφανειακές και συνήθως ανούσιες αναλύσεις για την αναγκαιότητα συνύπαρξης των δύο κοινοτήτων. Είχε άποψη για τα αίτια και τα

αιτιατά της κυπριακής κρίσης, είχε καταλήξει σε σαφή συμπεράσματα για τους ενόχους και τις ενοχές. Είχε ολοκληρωμένη αντίληψη για την εξωκυπριακή συνωμοσία, που στόχευε στη διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Κατονόμαζε την Άγκυρα ως την πηγή της συνωμοσίας κατά της Κύπρου και καθόριζε ως συνένοχο το βρετανικό παράγοντα, ιδιαίτερα για την περίοδο αμέσως μετά την ανεξαρτησία.

Αργότερα, μετά την εγκαθίδρυση της δικτατορίας στην εξουσία στην Ελλάδα, θεωρούσε τη Χούντα ως θανάσιμο εχθρό της ανεξαρτησίας και της ενότητας του κυπριακού κράτους. Όπως και δεν είχε κανένα δισταγμό να θεωρεί το ίδιο επικίνδυνες μέσα στις δυο κοινότητες τις παράνομες οργανώσεις ΤΜΤ και ΕΟΚΑ Β', γιατί διαπίστωνε και στις δυο τον ίδιο τυφλό σοβινιστικό φανατισμό, που οδηγούσε στην καταστροφή της πατρίδας μας.

Θα πρέπει ακόμα να επισημάνουμε ότι ο Ιχσάν Αλή, μετά την τραγωδία του 1974, δεν είχε αμφιταλάντευση, δισταγμό ή επιφύλαξη να καταδικάσει την τουρκική εισβολή και την κατοχή, και να συντάσσεται με την ανάγκη ενός κοινού αντικατοχικού αγώνα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων.

Ο μεγάλος αυτός Κύπριος δεν μιλούσε για επαναπροσέγγιση, γιατί ποτέ δεν υπήρξε σύμφωνος με απόψεις που έβλεπαν το Κυπριακό πριν και μετά το 1974 ως το πρόβλη-

μα που προέκυψε από διχογνωμίες, έριδες και συγκρούσεις Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Γι' αυτόν, άηλωστε, το λόγο δεν δεχόταν τη σύγκυση ανάμεσα σε παραχωρήσεις προς τους Τουρκοκυπρίους και υποχωρήσεις προς τα κατοκικά δεδομένα, μια σύγκυση που καθλιεργούσαν και καθλιεργούν ακόμα και σήμερα μερικοί θιασώτες του συμβιβασμού με την κατοχή. Αντίθετα, ο Ιχσάν Αλή και πίστευε και διακήρυσε ανοικτά πως οι υποχωρήσεις απέναντι στις διχοτομικές απαιτήσεις του Ντενκτάς και της Άγκυρας θα μονιμοποιούσαν την κατοκική παρουσία, θα ενίσχυαν τον πηηρεξουσιακό ρόλο της τουρκοκυπριακής ηγεσίας και θα εξουδετέρωναν οριστικά το ρόλο και την υπόσταση των Τουρκοκυπρίων.

Αποδίδοντας τον οφειλόμενο φόρο τιμής στο φωτισμένο επιστήμονα-γιατρό, αγωνιστή της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας της Κύπρου, επιτελούμε ένα επιβαηλθόμενο χρέος. Πέρα όμως από αυτό, ηθύμηση της πολιτικής πορείας και των πολιτικών υποθηκών του Ιχσάν Αλή μας βοηθά να αντλήσουμε διδάγματα για τους αναγκαίους και σήμερα χειρισμούς της κυπριακής υπόθησης, που δεν πρέπει να οδηγούν με τον έναν ή τον άλλον τρόπο σε διαχωριστικές γραμμές και μονιμοποίηση ξένης στρατιωτικής παρουσίας. Που, αντίθετα, πρέπει να οδηγούν σε λύση που θα επιτρέπει σε Έλληνες και Τούρκους να ζήσουν ξανά ειρηνικά, μακριά από κηρύγματα μισαηηοδοξίας και τυφλού εθνικού φανατισμού. Μια λύση που να διασφαλίζει ειρηνικό και δημιουργικό μέλλον για ολόκληρο τον κυπριακό λαό.

Σημείωση: Ο Ιχσάν Αλή, Τουρκοκύπριος πολιτικός και Σύμβουλος του Προέδρου Μακαρίου, πέθανε στις 7.11.1978

